

ΕΠΙΚΕΡΔΕΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Τὸ ζήτημα της καταργήσεως τῶν οἰκων ἀνοχῆς ἄρχισε ἐπὶ τέλους νὰ συζητεῖται σοβαρὰ καὶ στὸν τόπο μας.

Εἶναι εὐτύχημα διὰ αὐτὴ τὴ φορὰ ὁ τύπος παίρνει μέρος ἐνεργῶς στὸ διαφωτισμὸ τῆς κοινῆς γνώμης, ἐξετάζει τὸ ζήτημα ἀντικειμενικά, παίρνει τίς γνώμες τῶν διαφόρων ἐιδικῶν καὶ βγάζει τὸ συμπέρασμα πὸν βγῆκε καὶ ἄλλοῦ σὲ χῶρες πὸν προοδευμένες διὰ τὸ σύστημα αὐτὸ εἶναι ὄχι μονάχα ἀνήθικο καὶ καταθλιπτικὸ ἀλλὰ καὶ ἄσκοπο ὡς πρὸς τὴν καταπολέμησιν τῆς ἀρρώστειας,

Ἡ «Ἀκρόπολις» πρῶτα, τώρα ἡ «Πρωτὰ» ἀνέλαβαν τὴ διαφωτιστικὴ αὐτὴ ἔρευνα πὸν θὰ συντελέσει στὸ σχηματισμὸ τῆς κοινῆς γνώμης ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ συστήματος.

Ὡς τόσο ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τῆς Ἀθήνας στὸν Πειραιᾶ, γίνεται κατὰ πρωτάκουστο αὐτὰ χρονικὰ μῆς χῶρας πὸν θέλει νὰ λέγεται πολιτισμένη, Ὁ δῆμος Πειραιῶς παζαρεύει τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἀνθρώπινου ὄλικοῦ τοῦ πὸν βδελυροῦ οἴκου ἀνοχῆς πὸν μπορεῖ κανεὶς νὰ φανταστῆ, τῶν Βούρλων. Καὶ παραχωρεῖ τὴν ἐκμετάλλευσιν σὲ ὀρισμένα πρόσωπα γιὰ χρηματικὸ ἀντάλλαγμα! Δηλαδὴ γίνεται καὶ αὐτὸς σωματέμπορος!

Ἀνατριχιάζει κανεὶς νὰ ἀναλογιστῆ μὴ τέτια ἀντίληψιν τῆς ἀξιοπρέπειας πὸν φαντάζεται κανεὶς πὸν πρέπει νὰ ἔχει μὴ ἀνώτερη ἀρχὴ τοῦ τόπου.

Ὡς τόσο τὸ ζήτημα δὲ θὰ τὸ ἀφήσομε ἔτι. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰνεχθοῦμε ἐμεῖς οἱ γυναῖκες νὰ χρηματίζονται ἄλλοι ἀπὸ τὴν καταθλίωσιν μερικῶν δυστυχισμένων πλαισμάτων. Ἄν γίνει ἕνα τέτιο πρᾶγμα καὶ

τὸ ἀνεχθῆ τὸ κράτος θὰ ζητήσομε ἀμέσως ὡς ἀντάλλαγμα τὸ προνόμιον τῆς ἐκμετάλλευσιν τῶν ζητιάνων τῶν κουτσῶν, τῶν κονλῶν, τῶν στραβῶν. Γιατὶ ὄχι; κερδίζουν καὶ αὐτοί. Ἐκμεταλλεύονται τὸ οἶκτον τοῦ κόσμου ἐπιδείχοντας τὰ χάλια τους. Γιατὶ νὰ μὴν πάρει τὸ κράτος ἢ τοῦλάχιστον ὁ δῆμος τὸ μερικὸν του; θὰ τοὺς παραχωρήσει μὲ ποσοστὰ ἀπὸ τὰ κέρδη τους ὀρισμένες γωνιὰς τῆς πόλης ὅπως παραχωρεῖ τὰ παραπήγματα στοὺς πρόσφυγες. Καὶ ἐπειδὴ ὁ δῆμος θὰ χρειασθῆ νὰπασχολῆται ὑπαλληλία γιὰ νὰ εἰσπράξει ἀπὸ τοὺς ἄλλους τὰ ποσοστὰ τους θὰ ἐκχωρήσει τὴν εἰσπραξὴ σὲ ἐπιχειρηματίες πὸν θὰ τὸν καταβάλουν ὀρισμένο ποσόν.

Γελᾶτε; Ἀνατριχιάζετε; Βλέπετε τοὺς ζητιάνους ἀρραδιμένους καὶ τοὺς ἐπιχειρηματίες τοὺς ἐκτιμοῦν ἀνάλογα μὲ τὴν κατάστασίν τους.

«Ἐσένα σοῦ λείπουν καὶ τὰ δυὸ χέρια, θὰ βγάζεις πολλά. Θὰ πληρώσης τόσα».

Ἐσένα πὸν σοῦ λείπει μόνον τὸ ἕνα πόδι θὰ σοῦ πάρουμε λιγότερα».

Δίγος κανονισμὸς, λίγη πραχτικὴ ἀντίληψιν τῶν πραγμάτων—μᾶς χρειάζονται πρὸ παντὸς πόροι—καὶ τὸ δημοτικὸ συμβούλιον θὰ δεχτῆ τὴν πρότασιν μὲ ἐνθουσιασμὸν.

Τὶ σημαίνει ἂν γίνωνται σωματεῖα γιὰ τὸ περιμάζεμα τῶν ζητιάνων; θὰ βροῦμε τρόπο νὰ τοὺς ἐξουδετερώσομε.

Τὶ σημαίνει ἂν τὰ διάφορα Ὑπουργεῖα ἀμηλλῶνται ποιοὶ νὰ πρωτοετοιμάσῃ νομοσχέδια ἢ τροποποιήσεις, σοῦ ποινικοῦ νόμου γιὰ νὰ πατάξουν τὴν σωματεμπορίαν; Ὅταν ὁ σωματέμπορος εἶναι τόσο

ὕψηλὸν καὶ ἰσχυρὸν πρόσωπο δπως εἶναι ὁ δῆμος θὰ βρῆ πάντα τρόπον νὰ ξεγλυστρήσει, θὰ συλληφθῶν μερικοὶ ἀλαιάρηδες, θὰ τιμωρηθῶν παραδειγματικά, θὰ τοὺς ὑποδείξει μάλιστα ὁ ἴδιος ὁ Δῆμος κι ἔτσι θὰ βγῆ αὐτὸς ἄσπρο σὰν περιστέρι. Τὰ ξέρουμε αὐτά.

Εἶναι λυπηρὸν νὰ ἀναγκάζεται κανένας νὰ βγάζει σὴν φόρα τὰ ἄπλυτά των. Ἀλλὰ ὅταν κινδυνεύουν τὰ ἄπλυτα αὐτὰ νὰ σαπίσουν νὰ γίνουν ἐστία μολύσματος χολέρας, τύφου τότε νὰ βγοῦν σιὸ φῶς κι ὁ ποιος θέλει ἄς ἰδῆ. Ἄς μᾶς κοιτάζει μὲ περιφρόνηση ὁ κόσμος ὅλος.

Ἴσως αὐτὸ γίνει ἀφορμὴ νὰ συνέλθουμε, νὰ ξυνήσει μέσα μας ἡ ἀντίληψη διὰ τὸ χρήμα δὲν εἶναι τὸ πᾶν σαυτὸ τὸν κόσμον. Ὅτι ὑπάρχουν ἠθικὲς ἀξίες ποὺ βαθαίνουν πολὺ περισσότερο. Δὲν εἶναι οὐτοπισμὸς οὔτε ἀερολογία. Εἶναι πραγματικότητα διὰ ἓνας γερός ἢ παστρικός ὄργανισμὸς ἀξίζει περισσότερο χίλιες φορὲς ἀπὸ ἓνα πτώμα σκωληκοφαγωμένο ἄς εἶναι καὶ μέσα σὲνα ὀλόχρυσον σαρκοφάγον καὶ διὰ τὸ χρήμα ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση δυστυχημένων ἀνθρώπων πλάσμάτων εἶναι ὁ μεσιτὸς τῆς μήδειας ποὺ θὰ καταφάγει μὰ μέρα τὶς ἴδιες μας τὶς σάρκες. **Αὔ. Θ.**